

L'OPINIÓ

EDITORIAL

Les eleccions municipals que l'actual Govern, tercera dictadura del règim dinàstic que anem patint, diu que convocarà per al mes entrant, tenen un interès extraordinari jutjades des del punt de vista principal que a nosaltres ens interessa, o sigui en allò que afavorir el moviment revolucionari que s'està descapdellant en el país que no pot deturar-se fins el total enrocament de l'absolutisme monàrquic que ens subjuga.

Des d'aquest punt de vista les eleccions municipals que s'anuncien representen un episodi més de la lluita que està lliurant. Si acorden les democràcies pendre-hi part, convé posar a contribució el màxim esforç per tal de que la mobilització ciutadana sigui eficaç i es dongui una prova ben esclatant de que és el voler quasi unànim del país. El triomf republicà deu ésser formidable en tots els indrets de Catalunya i d'Espanya on estigui viu l'esperit democràtic i el poble sàpiga fer ús dels vots migrats de què el deixen disposats, de tant en tant, els actuals dictadors.

El triomf republicà, però, no solament ha d'ésser quantitatiu, sinó, també, qualitatiu. Els Ajuntaments que ara potser s'elegiran, poden tenir un valor revolucionari molt gran. I això obliga els partits a fer una selecció depurada dels homes que proposin com a candidats a' pob'le, perquè seria funest que els futurs regidors republicans i catalanistes, tinguessin el poc tremp que van demostrar la immensa majoria dels que hi havia el 13 de setembre de 1923, de tant poca airosa memòria.

En tots els pobles i ciutats on sigui

entre els republicans no sigui enverinada, sinó lleial.

La solució ideal a Barcelona, tenint en compte els anys que fa que la democràcia no es practica i el nombre considerable de partits republicans que existeixen, seria constituir dos grans blocs. Un constituït per tots els partits polítics catalans i republicans des d'Acció Catalana fins a la Unió Socialista de Catalunya. L'altre format per tots els partits republicans que obeeixen a una disciplina espanyola, des de la Derecha Liberal Republicana fins el Partit Socialista espanyol. La democràcia barcelonina regularia, així, lliurement, la proporció en que aquests dos nuclis deuen estar representats a l'Ajuntament. Unicament un bloc i l'altre haurien de respectar-se aquells homes que estan perseguïts per haver signat el manifest revolucionari del mes de desembre. En front de qualsevol d'aquests homes perseguïts que es presenti o el presentin per regidor seria lamentable i immoral que se li oposés un contrincant per qualsevol dels partits que també signaven, per mitjà d'un dels seus homes, el manifest originari de la persecució.

Llegiu en aquest número:

El Manifest d'Estat Català

Raons de Pes
per Amadeu Aragay

L'isolament de Catalunya
per J. Aiguader i Miró

Els darrers puntals de la Corona

Salvador Seguí
per Amadeu Bernadó

necessari un front únic antidinàstic per a lograr el triomf, aquest front únic s'ha de fer obeïnt als imperatius de l'hora present superiors a les conveniències de partit i de personalismes.

I en els llocs on, com Barcelona per exemple, la gran majoria de la població és republicana i l'èxit dels republicans és segur, si bé no cal formar un front únic perquè es pot deixar al cos electoral la facultat de determinar la seva preferència pels diversos partits republicans existents, cal que la lluita

LES ELECCIONS MUNICIPALS

Catalans Republicans! Tots a la Conferència d'Esquerres